

<https://doorbraak.be/een-filmavond-over-gender-waarom-blijft-dit-zo-moeilijk-bespreekbaar/>

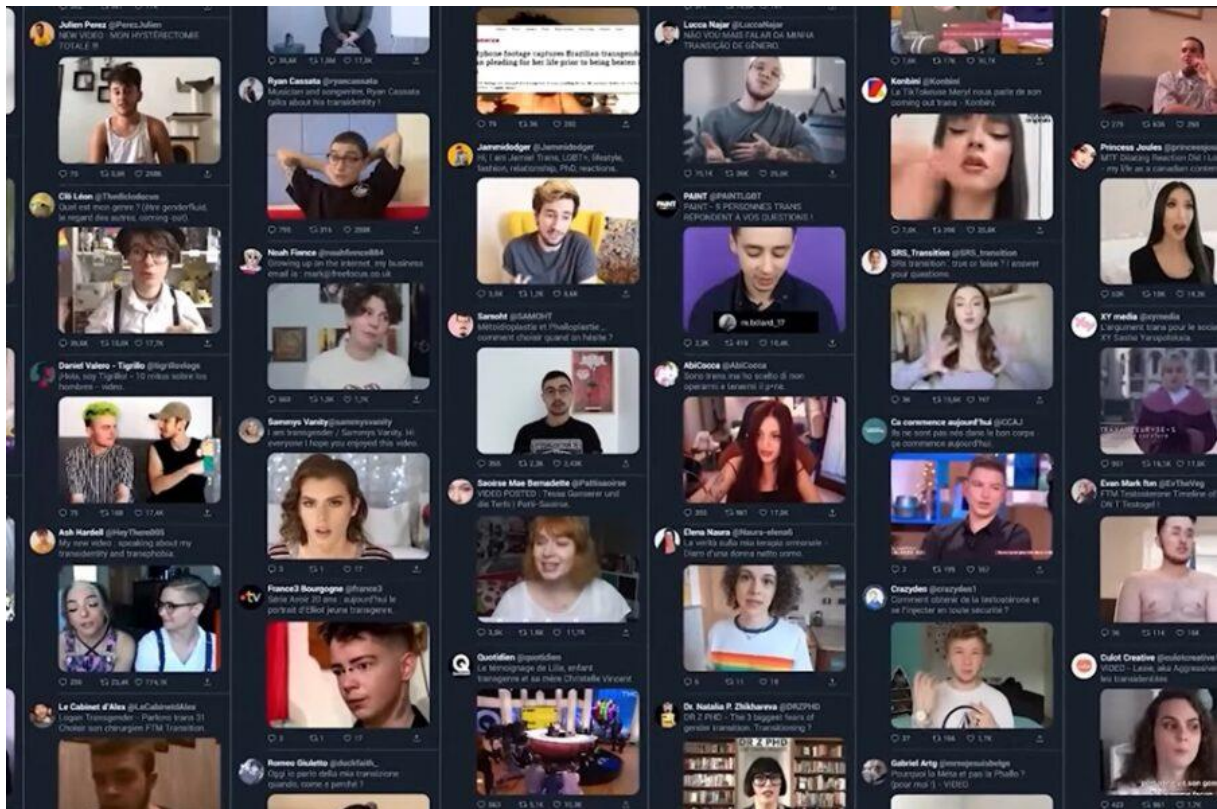
Waarom blijft gender zo moeilijk bespreekbaar?

Ignace Demaerel: 'Gender blijft een gevoelig onderwerp in onze maatschappij. De polarisatie laat zich ook hier gelden.'

[Ignace Demaerel](#)

Ignace Demaerel is de medeoprichter van de denktank Inspiratio.

13/11/2024 Leestijd 3 minuten

Een beeld uit de film 'Mauvais genre. Un scandale sanitaire': de invloed van sociale media op jongeren.

foto © YouTube - Dragon Bleu TV

Ignace Demaerel: 'Gender blijft een gevoelig onderwerp in onze maatschappij. De polarisatie laat zich ook hier gelden.'

Gender blijft een gevoelig onderwerp in onze maatschappij. De polarisatie laat zich ook hier gelden, wat maakt dat een open en genuanceerde dialoog niet langer mogelijk is.

De emoties overheersen en rationele argumenten mogen niet eens meer worden genoemd, want ze zijn ‘mogelijk pijnlijk’ of ‘stigmatiserend’. De grootste slachtoffers daarvan zijn precies de jongeren met genderdysforie, die beide kampen zeggen te willen beschermen.

Op 5 november vond in Wilrijk een filmavond plaats, georganiseerd door [Cry for Recognition](#), een steungroep voor ouders van kinderen met genderdysforie. Het echtpaar dat medeoprichter is zag hoe hun tienerdochter, die al een moeilijke puberteit had door verschillende andere factoren, plots in een milieu van transpersonen terecht kwam, werd meegezogen en een gendertransitie wou.

De ouders waren geschokt omdat ze hun dochter niet meer herkenden. Terwijl zij zei dat ze net ‘eindelijk zichzelf’ kon zijn, voelden de ouders aan dat er heel vreemde externe invloeden speelden. Een redelijk gesprek was onmogelijk. Hun pijnlijke relaas is gepubliceerd in het boek [Het genderexperiment](#).

Niet voor gevoelige kijkers

Op de bewuste filmavond werd de film/documentaire [Mauvais genre. Un scandale sanitaire](#) van de Franse cineaste Sophie Robert getoond. De Waalse kinder- en jeugdpsychiater Sophie Dechêne leidde het vraaggesprek achteraf.

De film zelf is gebaseerd op drie à vier jaar onderzoek en bevat bijdragen van experts én patiënten, getuigenissen van transpersonen in elke fase én van ‘detransitioners’. De film is zeker niet voor gevoelige kijkers omdat hij zeer expliciete beelden toont van geslachtsoperaties en schokkende verminkingen achteraf. Hij toont de invloeden van sociale media en de hypes die daar worden verspreid.

De film bespreekt verder hoe puberteitsremmers kritiekloos worden voorgeschreven terwijl de schadelijke neveneffecten ervan op lange termijn nauwelijks werden onderzocht

De film bespreekt verder hoe puberteitsremmers kritiekloos worden voorgeschreven terwijl de schadelijke neveneffecten ervan op lange termijn nauwelijks werden onderzocht. Hij verwijst naar de World Professional Association for Transgender Health (WPATH) die wereldwijd als dé autoriteit geldt, maar eigenlijk een zelfverklaard platform van experts uit de kringen van transgenderklinieken is. Geen neutraal adviesorgaan, maar een belangenorganisatie dus.

Schrijnend

Kritisch weerwerk wordt als ‘transfoob’ weggezet. Verder wordt de rol van de farma-industrie in dit alles in vraag gesteld, want patiënten moeten levenslang hormonen blijven innemen. Dat is uiteraard goed voor de winstcijfers.

Schrijnend is bijvoorbeeld het verhaal van Scott Newgent uit Dallas, die na haar/zijn operaties de dokters voor de rechtbank daagde. Hij is woedend over de foute informatie die hem voor de start van de operaties werd gegeven en de hoge kosten. Die liepen op tot 257.000 dollar voor de geslachtsoperaties zelf, en achteraf volgde nog eens 900.000 dollar voor de behandeling van een aantal uiterst pijnlijke complicaties.

Minderjarigen

Het transitieverhaal wordt extra problematisch wanneer het gaat over minderjarigen. Heel dubbel is de wet die conversietherapie verbiedt, in België goedgekeurd in juli vorig jaar. Een psychiater of therapeut die niet meegaat in de genderbevestigende piste, maar suggereert dat er misschien andere psychische oorzaken moeten worden aangepakt, riskeert een proces en twee jaar gevangenis.

85 procent van de jongeren met genderdysforie ontgroeit deze toestand na verloop van tijd spontaan en omarmt het eigen geslacht

De eigen diagnose van een puber is absoluut en staat boven de diagnose van de professional. Bij geen enkele andere medische aandoening zou dit worden aanvaard. Dat terwijl 85 procent van de jongeren met genderdysforie deze toestand na verloop van tijd spontaan ontgroeien en het eigen geslacht omarmen. Hoe rijm je zoiets?

Geen duidelijkheid

In verscheidene andere landen werden de uitwassen al enkele jaren geleden ontdekt en de wetten verstrengd: transities bij minderjarigen zijn verboden of sterk beperkt in het Verenigd Koninkrijk, Finland, Zweden en Denemarken. Het Cass Review, een diepgaand Brits onderzoek, maakte brandhout van het vroegere beleid rond genderbehandelingen. Psychiater Sophie Dechêne is in ons land een van de weinigen die weerwerk durft te geven.

In België is er voor artsen eigenlijk geen duidelijke wettelijke richtlijn hoe ze met deze materie moeten omgaan. De informatie op transgenderinfo.be komt niet van de overheid, maar van het Universitair Ziekenhuis Gent dat de grote koploper – en promotor – is van alle transoperaties. Veel artsen durven niet anders dan genderbevestigend werken. Patrick Vankrunkelsven, ex-senator voor Open Vld, klaagt dat ook al jaren aan.

Aanbevolen

Kortom, de film is een sterke aanrader voor iedereen die de andere kant van het transgenderverhaal wil horen. Warm aanbevolen voor elke expert die écht wetenschappelijk wil werken en elke psycholoog die oprecht bekommerd is om het welzijn van jongeren. Het móét toch mogelijk zijn elkaar ergens in het midden te vinden, in het belang van de broze mentale gezondheid van onze jongeren.